

Sygnatura akt: V K 701/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Cezary Jankowski

Protokolant – Anna Sobańska

przy udziale prokuratora - Kamila Zalewskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2018r. sprawy przeciwko:

K. Z. (2) – córce A. i J. z domu Z.,

ur. (...) w M. W.

oskarżonej o to, że:

1. w czerwcu 2013 r. w S., wiedząc, że R. R. nie pracuje faktycznie dla (...), celem upozorowania jego zatrudnienia, jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu zgłoszenia osoby ubezpieczonej, poświadczyła nieprawdę poprzez dokonanie zgłoszenia R. R. do ZUS jako ubezpieczonego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz Ośrodka (...), czym wyłudziła poświadczenie nieprawdy poprzez wpisanie R. R. w ewidencji ZUS jako osoby świadczącej dla ww. podmiotu prace,

tj. o czyn z art. 271 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. w styczniu 2015 r., wiedząc, że S. K. (1) nie pracuje faktycznie dla (...), celem upozorowania jego zatrudnienia, jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu zgłoszenia osoby ubezpieczonej, poświadczyła nieprawdę poprzez dokonanie zgłoszenia S. K. (1) do ZUS jako ubezpieczonego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz Ośrodka (...), czym wyłudziła poświadczenie nieprawdy poprzez wpisanie S. K. (1) w ewidencji ZUS jako osoby świadczącej dla w w. podmiotu prace,

tj. o czyn z art. 271 § 1 kk w zb. z a art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. na mocy art. 66 § 1 i 2 kk art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonej K. Z. (2) na okres próby w wymiarze 1 (jednego) roku,

II. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 629 kpk oraz na podstawie art. 1, art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej K. Z. (2) na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w tym kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty.

SSR Cezary Jankowski

Sygnatura akt: V K 701/18

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie ustalono, co następuje:

Oskarżona K. Z. (2) pełniła dla Ośrodka (...) - Oddziału w S. czynności księgowo. Z tego tytułu była zobowiązana do zgłaszania nowych pracowników do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w S.. We wrześniu 2013 r. K. Z. (2) dokonała zgłoszenia R. R. do ZUS w S.. W okresie obejmującym wskazane zgłoszenie to jest od 1 września 2013 r. do 6 stycznia 2015 r. R. R. był zgłoszony do ZUS także przez płatnika (...), na rzecz którego faktycznie świadczył usługi na podstawie umowy o pracę. R. R. nie świadczył na rzecz Ośrodka (...) - Oddziału w S. żadnych prac. Dnia 30 grudnia 2014 r. R. R. złożył oświadczenie, iż za porozumieniem stron rozwiązuje umowę zlecenia nr (...) zawartą z (...) Stowarzyszenie (...) z dnia 1 września 2013 roku.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia K. Z. (2) – k. 72-73;
- zeznania R. R. – k. 11-12, 37-38, 44-45, 51-52;
- częściowo zeznania G. Ś. –k .16-17, 31-33, 59-61, 78-80;
- częściowo zeznania Landy P.
- częściowo zeznania M. M. – k. 40-41;
- częściowo zeznania B. D. – k. 42-43;
- częściowo zeznania A. Z. – k. 64-65;
- częściowo zeznania J. R. – k. 66-67;
- rozwiązanie umowy zlecenia –k. 26;
- informacja z ZUS dotycząca R. R. – k.14.

Od 2015 r. K. Z. (2) była upoważniona do podpisywania w imieniu Ośrodka umów zlecenia. W dniu 7 stycznia 2015 r. K. Z. (2) zawarła w imieniu Ośrodka ze S. K. (1) fikcyjną umowę zlecenia nr (...). Umowa została zawarta na czas określony do 31 grudnia 2015 r.. S. K. (1) miał w okresie trwania umowy świadczyć prace administracyjno – gospodarcze na rzecz wymienionego Ośrodka.. Na podstawie tak zawartej umowy K. Z. (2) zgłosiła S. K. (1) jako pracownika do ZUS w S.. S. K. (1) faktycznie nie wykonywał na rzecz wyżej wymienionego podmiotu żadnych prac. W okresie wymienionego zgłoszenia do ZUS - u był zatrudniony na umowę o pracę przez (...) S.A.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia K. Z. (2) – k. 72-73;
- częściowo zeznania G. Ś. –k. 16-17, 31-33, 59-61, 78-80;
- częściowo zeznania M. M. – k. 40-41;
- częściowo zeznania Landy P.
- częściowo zeznania B. D. – k. 42-43;
- częściowo zeznania A. Z. – k. 64-65;
- częściowo zeznania J. R. – k. 66-67;
- umowa zlecenie nr (...) -k. 20;

- podanie – k. 23;
- kwestionariusz osobowy, życiorys zawodowy – k. 24-25;
- rozwiązanie umowy zlecenia –k. 26;
- informacja z ZUS dotycząca S. K. (1) – k. 86.

K. Z. (2) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, iż R. R. i S. K. (1) faktycznie wykonywali prace na rzecz (...) Oddziału w S.. W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonej nie zasługują na uwzględnienie, a ich treść należy jedynie tłumaczyć przyjętą przez oskarżoną linią obrony sprowadzającą się do tego, aby uniknąć odpowiedzialności karnej w zakresie przedstawionych jej zarzutów, co zostanie uargumentowane w dalszej części uzasadnienia.

Rekonstruuąc stan faktyczny w tej sprawie oparto się w głównej mierze na zeznaniach R. R., co dotyczy istoty sprawy w zakresie obejmującym oskarżenie K. Z. (2). R. R. konsekwentnie - w wielokrotnych swoich relacjach wskazywał na pozorność zatrudnienia swojej osoby oraz S. K. (1) w (...) Oddziale w S.. Wyjaśnił logicznie i rzeczowo czemu miało służyć takie przedsięwzięcie wskazując na jego beneficjenta w osobie L. P.. W ocenie sądu relacja przedstawiona przez R. R. jest logiczna spójna i nie ma w niej takich elementów, które wskazywałyby na jej niewiarygodność. Do rekonstrukcji przedmiotowego zdarzenia posłużyły również dowody z dokumentów wskazane jak wyżej. Niosą one ze sobą treści, które wynikają też z dowodów osobowych i też muszą być oceniane w przyzmacie treści tych dowodów. Mało przydatnymi w zakresie odtworzenia stanu faktycznego w zakresie pola zarzutów ciężących na K. Z. (2) okazały się pozostałe dowody osobowe - w istocie swojej nie obciążające K. Z. (2). W ocenie sądu wynika to z okoliczności takiej, iż część z powyżej wskazanych osób rzeczywiście mogła nie mieć wiedzy co do osób R. R. i S. K. (1) i ich faktycznych powiązań z (...) w S., a z pewnością część osób w tym między innymi S. K. (1), L. P. była zainteresowana w tym, aby nie ujawniać okoliczności, które zostały wyświetlone w relacjach R. R., jako w sposób oczywisty rażąco dla nich niekorzystnych. Powyższe w żadnym stopniu nie umniejsza wagi relacji R. R., jako w pełni wiarygodnych - jak to już przedstawiono we wcześniejszej części uzasadnienia. Także w ocenie sądu przedstawiona w tym zakresie relacja K. Z. (2), aby nie miała świadomości co do pozorności zatrudnienia w (...) Oddziale w S. R. R. i S. Z. absolutnie nie jawi się jako relacja wiarogodna. K. Z. (2) utrzymuje, iż R. R. i S. K. (2) byli zatrudnieni w (...) w S. w sytuacji, gdy w ocenie sądu w logicznych i rzeczowych relacjach R. R. kategorycznie temu zaprzecza. Zmieniennym także pozostaje to, iż K. Z. (2) co do umowy zatrudnienia R. R. w (...) Oddziale w S., co do której R. R. wypowiada się, iż takowej nie zawierał - nie podpisywał twierdzi, iż ta umowa gdzieś zaginęła (w takiej sytuacji w przypadku ujawnienia takiej umowy pozostawałaby do wyjaśnienia i dalszego badania kwestia autentyczności wymienionego dokumentu).

Oskarżona K. Z. (2) urodziła się (...). Dotychczas nie była karana, aktualnie jest emerytką oraz świadczy dodatkowe prace dla Ośrodka (...) Oddziału w S. w charakterze księgowej - uzyskuje miesięcznie dochód w kwocie około 6000 złotych.

Dowód:

- dane wskazane przez oskarżoną, co do swojej osoby – k. 72,
- dane o karalności – k. 81.

Przepis art. 271 § 1 kk penalizuje typ podstawowy występku fałszu intelektualnego, który polega między innymi na wystawieniu dokumentu stwierdzającego okoliczności nieistniejące przez osobę upoważnianą do jego wystawienia. Występek ten zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Z kolei przestępstwo z art. 272 kk określane jest mianem pośredniego fałszu intelektualnego. Różni się ono od występku z art. 271 kk tym, że wystawca dokumentu nie jest świadomy tego, że poświadczają w nim nieprawdę. Przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 3. Zarówno wyłudzenie poświadczenia nieprawdy, jak i przestępstwo fałszu intelektualnego są przestępstwami umyślnymi. Bez wątplenia oskarżana z racji pełnionych przez siebie na rzecz Ośrodka (...) Oddziału

w S. czynności księgowych była osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu zgłoszenia osoby ubezpieczonej. Nie ma również wątpliwości co do tego, że oskarżona miała pełną świadomość pozorności umów zlecenia zawieranych z R. R. i S. K. (1), a mimo to zgłosiła wymienionych do ewidencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w S. jako osoby ubezpieczone. Tym samym nie ulega wątpliwości, iż K. Z. (2) wprowadziła w błąd ZUS w S. i działając w zamiarze bezpośrednim wyłudziła poświadczenie nieprawdy w postaci zarejestrowania R. R. i S. K. (1) w ewidencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w S. jako osób świadczących pracę na rzecz Ośrodka (...) Oddziału w S..

Wobec powyższego sąd uznał sprawstwo i winę oskarżonej w zakresie tego, że:

1. w czerwcu 2013 r. w S., wiedząc, że R. R. nie pracuje faktycznie dla (...), celem upozorowania jego zatrudnienia, jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu zgłoszenia osoby ubezpieczonej, poświadczyła nieprawdę poprzez dokonanie zgłoszenia R. R. do ZUS jako ubezpieczonego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz Ośrodka (...), czym wyłudziła poświadczenie nieprawdy poprzez wpisanie R. R. w ewidencji ZUS jako osoby świadczącej dla ww. podmiotu prace,

tj. o czynu kwalifikowanego z art. 271 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

2. w styczniu 2015 r., wiedząc, że S. K. (1) nie pracuje faktycznie dla (...), celem upozorowania jego zatrudnienia, jako osoba uprawniona do wystawienia dokumentu zgłoszenia osoby ubezpieczonej, poświadczyła nieprawdę poprzez dokonanie zgłoszenia S. K. (1) do ZUS jako ubezpieczonego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz Ośrodka (...), czym wyłudziła poświadczenie nieprawdy poprzez wpisanie S. K. (1) w ewidencji ZUS jako osoby świadczącej dla ww. podmiotu prace,

tj. o czynu kwalifikowanego z art. 271 § 1 kk w zb. z a art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

W zakresie opisu czynu wskazanego w punkcie 1 wkraśl się błąd powielony za prokuratorem, albowiem K. Z. (2) zgłoszenia R. R. do ZUS - u Oddziału w S. dokonała nie w miesiącu czerwcu 2013 roku, a w miesiącu wrześniu 2013 roku, co w sposób oczywisty wynika z informacji udzielonej przez (...) Oddział w S. jak na k. 14 akt.

Zachowanie K. Z. (2) było bezprawne i zawinione, albowiem w realiach niniejszej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność karną wskazanych czynów lub winę sprawcy.

Na mocy art. 66 § 1 i 2 kk art. 67 § 1 kk sąd warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonej K. Z. (2) na okres próby w wymiarze 1 roku. Sąd uznał, że wina oskarżonej i społeczna szkodliwość przypisanego jej czynu nie są znaczne. Zwrócić uwagę należy, że oskarżona nie uzyskała z tytułu popełnionego przez siebie przestępstwa żadnej korzyści materialnej, a negatywne skutki popełnionego przez nią przestępstwa były niewielkie. Sąd doszedł do wniosku, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonej, będzie ona przestrzegała porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. Taki wniosek w pełni uzasadniony jest w związku z wcześniejszym niekolidującym z prawem sposobem jej życia. Zdaniem sądu czyny będące przedmiotem tego postępowania w dotychczasowym życiu oskarżonej stanowiły jedynie odosobniony incydent i istnieją realne przesłanki co do tego, iż oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego. Oskarżona nie była dotychczas karana. Orzekając o warunkowym umorzeniu postępowania Sąd miał na względzie przede wszystkim cele prewencyjne i wychowawcze. Sąd orzekł o warunkowym umorzeniu postępowania karnego na okres próby w wymiarze 1 roku. W ocenie sądu zastosowany okres próby będzie odpowiedni do tego, by oskarżona gruntownie przemyślała swoje postępowanie i swoją postawą wykazywała poszanowanie porządku prawnego. Sąd nie orzekł przy tym wobec K. Z. (2) dodatkowych obowiązków z art. 67 § 3 kk. Biorąc pod uwagę dotychczasowy ustabilizowany tryb życia oskarżonej, dojrzały jej wiek, w ocenie sądu samo postępowanie, gdzie występowała ona jako oskarżona przy dotychczasowej niekaralności było dla niej znaczącą dolegliwością i silnym przeżyciem i z tych względów wobec niej nie należało wdrażać dodatkowych środków dyscyplinujących.

Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 629 kpk oraz na podstawie art. 1, art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzo od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w tym kwotę 100 złotych tytułem opłaty, nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonej od uiszczenia tych należności.

SSR Cezary Jankowski